

Dr. Schenek István

(Esztergom, 1830. VII. 2. - Budapest, 1909. VII. 26.)

gyógyszerész, bölcsészdoktor, főiskolai tanár, feltaláló

Pozsonyban, Nyitrán, végül Barsújbányán volt gyakornok.

A Bécsi Egyetemen 1853-ben gyógyszerészi, majd 1856-ban bölcsészdoktori és tanári oklevelet szerzett. A Bécsi Egyetem kémiai intézetének tanársegédje (1856-1859). A kassai reáliskolában 1859-1867 között, a keszthelyi gazdasági tanintézetben pedig 1870-ig oktatott. A Selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia kémiai tanszékének tanára volt 1892-ig. Itt a színképelemzéssel és az ásványok, kőzetek vizsgálatával foglalkozott. A szomolnoki ásványvizek réz-tartalmának kinyerése és vízelemzése is a feladatköre volt. Farbaky Istvánnal egy hosszú ideig használható ólomrácsokkal tökéletesített akkumulátort szabadalmaztatott, amelyet 1885-ben bemutattak a budapesti Országos Kiállításon.

Találmányukat a versenyben lemaradt külföldi vállalatok megtámadták. Ezért csak évek múlva pereskedésekkel sikerült a nemzetközi szabadalmi jogot visszaszereznie. Egy másik találmánya egy korszerű generátor volt. A MTA levelező tagjává választották meg 1889-ben.

Főbb munkái:

1. A spektrálanalysisről. Bányászati és Kohászati Lapok, 1871.,
2. Úrvölgyit analysise és képletének megállapítása. Értekezések a természettud. köréből. Bp. 1879.,
3. Másodrangú galván elemekről. Bányászati és Kohászati Lapok, 1885.
4. Kísérleti adatok a accumulátorok működéséhez. Akadémiai székfoglaló előadás. 1890.,
5. Az accumulátor lemezek készítése. Természettud. Közlöny, 1900.,

Irodalom:

1. Szinnyi József: A m. írók élete és munkái. XII. köt. 363.,
2. Gy. Közlöny, 1909. 490.,
3. Gyógyszerészet, 1971. 297.,